

det, at Amtsraadet maa have Lov til efter § 47 at stemme frit, det mener jeg, at Ministeren og jeg ere fuldstændig enige om, og jeg er foreløbig tilfreds dermed, thi det vil klare nogen Tvivl og gjøre Fortsættelsen af hele Spørgsmaalet langt lettere, end den hidtil har været.

Judenrigsministeren (Sugerslev): Jeg skal i saa Henseende gjentage, hvad jeg har sagt, at efter min Mening kan ethvert Medlem af en Forsamling stemme frit, men der kan følge en Ristito med denne Afstemning. Nu siger den ærede Ordfører — jeg holder ikke af Kløpe Gaagene altså fint — at det erkjender han til en vis Grad, men den kommer først paa et senere Stadium, naar noget Andet indtræder. Jeg siger, den er latent tilstede i det Dødblik, man stemmer. Derfor gjør man bedst i at tænke over de Følger, Afstemningen kan have og derfor kan det være meget rigtigt, at den Embedsmand, der er Formand, strax gjør Bedkommende, der er tilstede, opmærksomme paa den Ristito, der eventuelt kan komme til at følge af denne Handling. Om den vil følge, kan Ingen sige, men jeg synes, det er meget fornuftigt af Bedkommende.

Ordføreren (Holstein): Nei, der tager den ærede Minister fuldstændig fejl, for det er ikke rigtigt, at der kan følge nogen Ristito med en Afstemning i Følge § 47. Det er en Umulighed. Der er heller ingen latent Ristito tilstede, i hvert Tilfælde ingen Ristito for Tvangsmulter, og det er det, der er Tale om her. Den latente Ristito der kan være ved en Afstemning efter § 47 er, at Amtmanden kasserer Afgjørelsen og at saa Ministeren afgjør den, ikke en Smule mere. Derjom Amtmanden truer med Tvangsmulter og siger: Tag Dem i Agt for at stemme saadan og saadan, thi gjøre De det, ville De blive tvungne til det ved Tvangsmulter, saa er det en uberettiget Trusel af en Amtmand. Denne Afstemning kan aldrig medføre nogen Ristito; den hele Ristito, den kan medføre, er den, der mulig kan komme, efter at § 51 er traadt i Virksomhed. Naar nemlig Amtsraadet først har sagt efter § 47: Vi blande os ikke ind i den Historie, og Amtmanden har kasseret denne Beslutning og sendt den ind til Ministerens Afgjørelse, og Ministeren har dekretet: Saaledes bliver denne Sag nu at ordne, og senere sendt Afgjørelsen ud til Amtsraadet, og Amtsraadet saa paany stemmer om, hvorvidt de skulle sætte Sagen i Gang, saa er det denne Afstemning, efterat § 50 er brugt, som Ministeren taler om, og som jeg ikke bestrider,

maaste kan medføre nogen Ristito. Men det er et Spørgsmaal, som jeg ikke har fremdraget og ikke har villet fremdrage, fordi jeg ikke har villet sige Noget, der præjudicerer Ministerens Stilling overfor Amtsraadet eller omvendt. Jeg er forøvrigt heller ikke ganske vis paa, at Ministeren der har Ret. Men en Afstemning efter § 47 kan ingen Ristito medføre, og det er denne Afstemning, som her har fundet Sted, for der er jo ikke Tale om, at Ministeren allerede har dekretet Noget i Anledning af Violiperne; altsaa den ærede Minister har endnu ganske udenfor denne Sag. Det er altsaa Amtsraadet, der her har haft en Afstemning, og der har Amtsraadets Formand og hans Meningsfæller i Amtsraadet brugt Trusler og talt om Ristito og Tvangsmulter. Det, siger jeg, er fuldstændig utilbørligt, det maa den ærede Minister indrømme mig.

Judenrigsministeren (Sugerslev): Jeg er ikke for at indrømme det ærede Medlem nogenjomhelst Ting, især efter at jeg hører disse gjentagne Evolutioner, om jeg saa maa sige, der ste paa Grundlag af §§ 47, 51 og 55. Der foreligger, som sagt, for mig ikke Nogetjomhelst, og det er meget rigtigt, naar den ærede Ordfører siger, at Sagen foreligger ikke praktisk, det er rent theoretisk, man bestjærtiger sig med den. Hvis jeg skulde raade et Amtsraadsmedlem — jeg tænker mig en jævner Mand, der trænger til Raad — i denne Sag til at henvende sig til Noget for at faae klar Bæst, vilde jeg forøvrigt ikke anbefale ham at henvende sig til den ærede Ordfører.

Ordføreren (Holstein): Ja jeg vilde heller ikke anbefale ham at henvende sig til Ministeren. (Judenrigsministeren: Det var dog maaste bedre.) Den ærede Minister er aabenbart enten ganske uvidende med Forholdene; men det troer jeg ikke, eller ogsaa forsigtig nok til ikke at ville udtale sig; men det glæder mig dog, at den ærede Minister ikke har turdet bestride, at Afstemningen efter § 47 er fuldstændig fri og ingenjomhelst Ristito kan medføre. (Judenrigsministeren: Enhver Afstemning er fri.) Nei, det er den ikke, den ærede Minister har for lidt siden sagt det Modsatte, at en Afstemning, efter at § 51 var brugt, var forbunden med Ristito. (Judenrigsministeren: Fri, men forbunden med Ristito.) Vil Ministeren da ikke sige, hvilken Ristito et Medlem kan løbe, fordi han efter § 47 stemmer Nei til Amtmandens Forslag? jeg taler om Ristito af Tvangsmulter som